

TEXT 4

7. Llegiu el text i, a continuació, exposeu la vostra opinió davant de les persones que examinen.**Treballaràs de dilluns a diumenge: una epidèmia silenciosa ha arribat a Espanya**

Aquest dilluns, mentre responia el correu electrònic que m'havia enviat la responsable de comunicació d'una empresa, vaig reparar que el seu correu, en què m'oferia personalment col·laborar per a un reportatge, havia estat enviat a les cinc de la vesprada del dia anterior, és a dir, del diumenge. Vaja, el "prime time" del descans; si hi ha un moment en el qual podem permetre'ns no fer res, hauria de ser aquest. No és un cas aïllat. Cada vegada són més els correus relacionats amb treball que rep al llarg del cap de setmana. Dubte que es tracte d'una estratègia: no hi ha pitjor moment per reparar en un missatge que un dilluns a primera hora.

De què es tracta, llavors? Sospite que aquesta persona tindrà marcats determinats objectius. Entenc, per tant, que com més portes cride, més possibilitats tindrà d'obtenir èxit; i encara que deu tenir un horari predefinit de dilluns a divendres, no li deu importar dedicar part del cap de setmana a treballar si això l'apropa a la seua meta, amb tot el que això suposa: menys hores extra –no remunerades– durant la setmana, un nivell d'estrès més baix, una consciència tranquil·la en sentir que està fent tot el que es troba a la seua mà...

La flexibilització ha provocat que el temps que puguem seguir treballant siga potencialment infinit. Ja no és obligació, és autoexigència. En la majoria d'ocupacions relacionades amb la informació i el coneixement, les fronteres entre la vida personal i la laboral estan més difuses, ja que les possibilitats de seguir treballant són infinites.

Elconfidencial.com (adaptació)